

РЕШЕНИЕ

№ 17794

гр. София, 26.05.2025 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 63 състав, в
публично заседание на 23.04.2025 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитрина Петрова

при участието на секретаря Валентина Христова, като разгледа дело номер **11263** по описа за **2024** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 156, вр. чл.144 от Данъчно –осигурителен процесуален кодекс /ДОПК/, вр.чл. 4 от Закона за местните данъци и такси /ЗМДТ/.
Образувано е по жалба Д. Г. П., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 15, чрез адв. С. А., срещу Акт за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 ДОПК, с № ДЛС24-ГР94-4/5/05.08.2024г., издаден от старши инспектор по приходите в Отдел „Общински приходи-С.“ при Дирекция „Общински приходи“, потвърден с Решение № СФД24-РД28-325/04.10.20.2024г. от Директор на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община, с който за периода: 01.01.2018г. до 31.12.2022г., на лицето са установени публични общински вземания, общо в размер на 3862,39лв., от които: - за данък върху недвижимите имоти /ДНИ/ в размер на 1109,25лв., ведно със съответните начислени лихви за просрочие върху тази главница в размер на 504,04 лв., т.е. всичко дължимото е 1613.29 лв.; и за местна такса за битови отпадъци /ТБО/ в размер на 1555,77 лв., ведно със съответните начислени лихви за просрочие върху тази главница, изчислени към 15.07.2020г. в размер на 693,33 лв., т.е. всичко дължимото е 2249,10 лв.
В жалбата са релевирани доводи за незаконосъобразност, немотивираност и необоснованост на оспорения административен акт. Твърди се, че при издаването му са нарушени съществено изисквания на закона, касаещи иниципирането на процедурата по издаването и съдържанието на акта. Позицията се на изтекла погасителна давност. В заключение се моли оспорваният акт да бъде отменен, както и се претендират разноски.
В съдебно заседание, жалбоподателя, редовно призован, не се явява и не се представлява. Постъпила е молба на 23.04.2025г. от адв. А., с която не възразява срещу даване ход на делото и изразява кратко становище по същество. Прави искане за присъждане на разноски.

Ответникът – Директорът на Дирекция "Общински приходи" при Столична община, редовно призован, се представлява от главен юрисконсулт Г., която оспорва жалбата и смята, че оспореният акт е законосъобразен.

СГП, редовно и своевременно уведомена, не изпраща представител.

Административен съд – София град, като прецени доводите на страните във връзка със събраните по делото доказателства, установи следното от фактическа страна:

Административното производство, по което е постановен обжалвания по съдебен ред в настоящото съдебно производство акт, е образувано на 23.07.2024г. по инициатива на административния орган по приходите с Нареджане № ДСЛ24-ГР94-4/3/23.07.2024г. Обект на производството са публичните общински вземания на задълженото лице Д. Г. П. за данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци от 01.01.2018г. до 31.12.2022г. Предмет на производството са три недвижими имота с партидни № 7221Н18841, 7221Н51944, 7221Н51943, 7221Н100087, представляващи обекти в сграда, с административен адрес в [населено място], [улица].

В хода на административното производство е установено, че на Д. П. за данък недвижим имот и такса битови отпадъци за имоти с партидни № 7221Н18841, 7221Н51944, 7221Н51943, 7221Н100087 за период 01.01.2018г.-31.12.2022г. има издаден акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с рег. № 23260-1/18.09.2023г. от Р. Р. В. на длъжност старши инспектор при Столична община - Дирекция „Общински приходи“, отдел ОП-С.. Задълженото лице Д. Г. П. е подало Жалба с вх. № [ЕГН]/24.04.2024г., с което се атакува по административен ред Акт за установяване на задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с рег. № 23260-1/18.09.2023г. С решение № СФД24-РД28-181/28.05.2024г. на М. Г. М. - директор на Дирекция „Общински приходи“ към направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, в качеството му на решаващ орган по смисъла на ДОПК е отменен изцяло Акт за установяване на Задължения по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК с рег. №23260-1/18.09.2023г., издаден от административния орган по приходите Р. Р. В. на длъжност старши инспектор при Столична община - Дирекция „Общински приходи“, отдел ОП-С..

Установено е, че за ревизираният период 01.01.2018г.-31.12.2022г. задълженията са установени с АУЗД по декларации по чл. 14 от ЗМДТ с вх.№ 140027001639/18.03.2005г., №72210020350/02.05.2017г., №72210020349/02.05.2017г., №72210020348/02.05.2017г. за облагане с данък върху недвижимите имоти и такса битови отпадъци.

След съвкупна преценка са събраните в хода на проведеното производство приходният орган е издал Акт за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 ДОПК с № ДЛС24-ГР94-4/5/05.08.2024г. С него на Д. Г. П. са определени следните задължения за периода: 01.01.2018г. до 31.12.2022г., общо в размер на 3862,39лв., от които: - за данък върху недвижимите имоти /ДНИ/ в размер на 1109,25лв., ведно със съответните начислени лихви за просрочие върху тази главница в размер на 504,04 лв., т.е. всичко дължимото е 1613.29 лв.; и за местна такса за битови отпадъци /ТБО/ в размер на 1555,77 лв., ведно със съответните начислени лихви за просрочие върху тази главница, изчислени към 15.07.2020г. в размер на 693,33 лв., т.е. всичко дължимото е 2249,10 лв.

В АУЗД е описан начинът на определяне конкретния размер на дължимите публични вземания за ДНИ и ТБО за всяка година. Описани са приложените ставки, съгласно промилите, определени от СОС за съответните години. АУЗД е връчен на Д. Г. П. с писмо на 27.08.2024г., видно от приложената обратна разписка.

Срещу така издадения АУЗД е подадена жалба до директора на Дирекция "Общински приходи" – СО, въз основа на което е издадено Решение № СФД24-РД28-325/04.10.20.2024г., с което не са приети възразенията на жалбоподателя и като краен резултат е постановено, че се потвърждава

изцяло Акт за установяване на задължение по декларация по чл. 107, ал. 3 от ДОПК рег.№ ДСЛ24-ГР94-4/5/05.08.2024г., издаден от И. В. П. - Т., на длъжност „старши инспектор" в отдел „Общински приходи-С." на дирекция „Общински приходи" при Столична община по повод жалба с рег. № СОА24-ГР94-4/7/05.09.2024г. подадена от Д. Г. П., като законосъобразен. Решението е редовно връчено на жалбоподателя на 22.10.2024г. и в законоустановения преклузивен срок по ДОПК, същото е обжалвано по съдебен ред с депозираната жалба Вх. № 29780/01.11.2024г., по описа на АССГ.

Към доказателствения материал по делото се приобщиха административната преписка по издаването на оспорения акт в това число декларации по чл. 14 от ЗМДТ, заповедите на Кмета на СО, относно организиране услугите по сметосъбиране и сметоизвозване, обезвреждане на битовите отпадъци в депа или други съоръжения, поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване; решения на СОС за определяне размера на ТБО; доказателства за компетентност на издателя на оспорения акт. Приети са и представените от жалбоподателя заверени преписи от платежни нареждания за извършени плащания по банков път.

При така установената фактическа обстановка, съдът достигна до следните правни изводи:

Оспорването, като направено в законово установения срок от легитимирано лице, за което актът е неблагоприятен и против акт, подлежащ на съдебно обжалване(чл. 268, вр. чл. 267, ал. 2, т. 4 ДОПК) и контрол за законосъобразност, е процесуално допустимо.

Разгледана по същество, жалбата е основателна.

Оспореният АУЗ по чл. 107, ал. 3 от ДОПК, е издаден от служител на общинската администрация - старши инспектор в отдел „Общински приходи - С.“ на Дирекция „Общински приходи“ към Направление „Финанси и здравеопазване“ при Столична община, оправомощен със Заповед № СОА20-РД-09-1362/14.02.2020г. на Кмета на Столична община, и следователно е издаден от компетентен административен орган по смисъла на чл. 4, ал. 1 във връзка с, ал. 3, изр. 1, предл. 1 и, ал. 4 от ЗМДТ.

По делото не се спори, че жалбоподателят е собственик на недвижими имоти в [населено място] и съответно е задължен да заплаща както данък недвижим имот, така и такса битови отпадъци за процесния период. Съгласно чл. 62 ЗМДТ размерът на ТБО се определя за услугите - събиране и транспортиране на битови отпадъци до съоръжения и инсталации за тяхното третиране; третиране на битовите отпадъци в съоръжения и инсталации; поддържане на чистотата на териториите за обществено ползване в населените места и селищните образувания в общината. Въз основа на събраните по делото доказателства е видно като не се спори по реалното предоставяне на компонентите от таксата за битови отпадъци.

Съгласно разпоредбата на чл. 107 ал. 3 от ДОПК акт за установяване на задължение по декларация се издава по искане на лицето или служебно, при установяване на несъответствие между декларираните данни и данните, получени от трети лица и организации, след като е изчерпан редът по чл.103 от ДОПК, както и когато не е подадена декларация или задължението не е платено в срок и не е извършена ревизия. В конкретния случай е безспорно установено, че жалбоподателят не е платил задължението си за данък недвижими имоти и такса битови отпадъци в срок за периода 01.01.2018г.-31.12.2022г.

На първо място по отношение на възражението за изтекла давност следва да се посочи следното: Съгласно правилото на чл. 171, ал. 1 от ДОПК, публичните вземания, каквито са и тези за данъци и такси, се погасяват с изтичане на пет годишен срок, който тече от първи януари на годината, следваща тази, през която е трябвало да се платят задълженията, освен ако в закон е визиран по-кратък срок, като в случая друг, по-кратък срок не е установен. Както ДНИ и данък върху превозните средства, така и ТБО са дължими за годината, за която се отнасят. Давността по чл.

171, ал. 1 ДОПК за най-старите по време задължения, установени с АУЗ по чл. 107, ал. 3 от ДОПК, № ДЛС24-ГР94-4/5/05.08.2024г. – тези за 2018г. е започнала да тече на 01. 01.2019г. и същите биха се погасили с изтичането на 2024г., освен ако не са налице основания за спиране или прекъсване на погасителната давност. В конкретния случай, процесния АУЗД е издаден на 05.08.2024г./ издаден след първоначално издадения АУЗД № 23260-1/18.09.2023г./, с което давността е прекъсната, което от своя страна води до извода, че задълженията за периода на акта не са погасени по давност. Още повече, че в ал. 3 на същата разпоредба от ДОПК е казано, че с прекъсването на давността започва да тече нова давност.

Съгласно разпоредбата на чл. 171, ал. 2 от ДОПК, всички публични вземания се погасяват с изтичане на 10 годишен давностен срок, независимо от спирането или прекъсването на давността. За задълженията на жалбоподателя за периода 01.01.2018г.-31.12.2022г., 10-годишният давностен срок не е изтекъл и следователно към настоящия момент вземането не е погасено по давност.

Оспореният акт обаче е постановен при съществени противоречия с административно производствените правила и същия е необоснован, доколкото са налице противоречия в мотивите му, съгласно събраните в хода на административното производство доказателства и техния анализ.

В оспорения АУЗД не са коментирани извършените плащания преди издаването на акта. Видно от приложените от жалбоподателя платежни нареждания по сметката на Столична община, „Общински приходи-С.“ са извършени следните плащания: за гараж 13 - на 24.06.2024г. е заплатила данък за имота за 2020г. в размер на 43,84 лева и ТБО за 2020г. в размер на 37,41 лева;- за гараж 10 - на 28.06.2024г. е заплатила данък за имота за 2020г. в размер на 24, 22 лева и ТБО за 2020г. в размер на 20,67 лева; - за апартамент 37 - на 28.06.2024г. е заплатила сумата от 14, 24 лева за данък за имота за 2020г., 2021г., 2022г., 2023г. и ТБО в размер на 12,18 лева за имота за 2020г., 2021г., 2022г., 2023г. - за апартамент 33 - на 28.06.2024г. е заплатила сумата от 162, 61 лева за данък за имота за 2020г. и ТБО в размер на 277, 53 лева за имота за 2020г.

Мотиви защо не са приети за плащания за процесния период не са изложени и в решението на директор на дирекция „Общински приходи“, като е коментирано единствено възражението за изтекла погасителна давност на задълженията отразени в самия акт. Видно от приложените платежни нареждания, в действителност за процесния период са извършвани плащания. От страна на органа на приходите не са отразени, че има постъпили сума за погасяване задължения за процесните периоди.

Този въпрос не е анализиран и не са събрани доказателства от приходната администрация. Не са представени и доказателства от ответника в хода на съдебното производство, с оглед доказателственият тежест, която носи.

Оспореният акт се явява такъв, който е издаден в нарушение на основните принципи на ДОПК. По – конкретно е нарушена разпоредбата на чл. 5 от ДОПК, съгласно която органите по приходите са длъжни служебно да изясняват фактите и обстоятелствата от значение за установяване и събиране на публичните вземания. Съгласно чл. 3, ал. 1 от ДОПК, органите по приходите са длъжни да установяват безпристрастно фактите и обстоятелствата от значение за правата, задълженията и отговорността на задължените лица в производствата по този кодекс.

С оглед гореизложеното, следва обжалвания акт да бъде отменен като незаконосъобразен. На основание чл. 160, ал. 3 ДОПК данъчната преписка следва да бъде върната на компетентния орган по приходите, който да се съобрази с дадените с настоящото съдебно решение задължителни указания.

Предвид изхода на спора, искането на жалбоподателя за присъждане на разноските по делото, съдът намира за основателно съгласно чл. 161, ал. 1 от ДОПК. В хода на съдебното производство

жалбоподателят е направил действителни разноси в размер на 50 лева за държавна такса и 720 лева разноси за присъждане на адвокатско възнаграждение.

С оглед изложеното и на основание чл. 172 ал. 2, предл второ от АПК, Административен съд София-град, 63-ти състав,

Р Е Ш И :

ОТМЕНЯ Акт за установяване на задължение по чл. 107, ал. 3 ДОПК, с № ДЛС24-ГР94-4/5/05.08.2024г., издаден от старши инспектор по приходите в Отдел „Общински приходи-С.“ при Дирекция „Общински приходи“, потвърден с Решение № СФД24-РД28-325/04.10.20.2024г. от Директор на Дирекция „Общински приходи“ при Столична община.

ВРЪЩА на основание чл. 160, ал. 3 ДОПК преписката на административния орган за издаване на нов административен акт при съобразяване с дадените указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА Столична община да заплати на Д. Г. П., ЕГН [ЕГН], адрес: [населено място], [улица], ет. 5, ап. 15, съдебно-деловодни разноси в размер на 770 /седемстотин и седемдесет/ лева.

РЕШЕНИЕТО подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщението до страните.

СЪДИЯ: